

Jesaja 43,1:

"Men so sigur nú Harrin, ið skapaði teg, Jákup, og myndaði teg, Ísrael: Óttast ikki, eg endurloysi teg; eg nevni teg við navni, tú ert mín."

Jákup Justinussen, Leirvík

Fyri einari tíð síðan, fekk eg ein blokk við mannakornum frá einum góðum vini. Hesi skuldu klippast í 400 smáar lepar, hvør við einum góðum bíbliuversi á. Eg setti meg eitt kvøldi at klippa tey sundur, og koyrði tey síðan í eina krukku. Hýrurin var ikki so góður hetta kvøldið - føldi meg einsamallan, í ringum lag og ivaðist, um Gud var til. Óivað eru fleiri, sum kenna til slík tíðarbil í lívinum.

Meðan eg sat og lúnaðist og varð liðugur við hesi mannakornini, bað eg til Guds um at styrkja og ugga meg og vísa mær, at hann veruliga var hjá mær. Eg tók so eitt mannakorn, og omanfyrenevnda versioð stóð skrivað á. Tú kanst ætla, at eg bleiv glaður og kendi, at alt lætnaði av mær. Gud nevni meg við navni og sigur, at hann er við mær. :) Hetta er fantastiskt! Legg til merkis, at í versinum stendur eisini Ísrael, og tað var/er Guds fólk. Hetta versioð er eitt lyfti, sum Gud gevur øllum sínum børnum; eitt lyfti um, at vit nýtast ikki at óttast, tí hann varðveitir okkum frá øllum tí ónda, sum er til.

Hetta versioð hevur verið mær ein hjálp hvørja ferð, eg føli meg einsamallan ella tyngdan av einum ella øðrum. Tá ið tú lesur hetta, kanst tú, um tú ert eitt Guds barn, seta títt navn inn fyri "Jákup" og síggja tað lyfti, sum Gud gevur tær. Takk og lov, Gud, fyri tað!

Jes 43,2:

"Gongur tú ígjøgnum vøtn, tá eri eg við tær, gjøgnum streymar, tá skola teir teg ikki burtur; gongur tú gjøgnum eld, skal hann ikki brenna teg, og login ikki granda tær."